

Σμύρνη: Η ελληνική σημαία κυματίζει σ' ένα ερείπιο! Η απίστευτη ιστορία του Προξενείου μας

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Μιλώντας με τον συγγραφέα και πρόεδρο του Κέντρου Σπουδής και Αναδείξεως Μικρασιατικού Πολιτισμού του Δήμου Νέας Ιωνίας, εν Αθήναις, κ. Λουκά Χριστοδούλου[1], μου εξέφρασε το παράπονο και την αγωνία του, για το ιστορικό Γενικό Προξενείο της Σμύρνης... Μου μίλησε για τα χάλια του, για την ερήμωσή του, για την κατάρρευσή του, και για την εγκληματική αδιαφορία του ελληνικού κράτους - και δη του υπουργείου Εξωτερικών - για την επιδιόρθωση των όποιων βλαβών του...

Ο κ. Χριστοδούλου έγραψε σχετικά άρθρα για να ενημερώσει ΜΜΕ και φορείς, αλλά δεν βρήκε πουθενά έδαφος. Έτσι του εζήτησα να μιλήσουμε, γιατί σε αυτήν την στήλη δεν κρύβω τίποτε...

Η ελληνική σημαία κυματίζει σε ένα ερείπιο!

Αφορμή για την συγγραφή του άρθρου αυτού απετέλεσε η επίσκεψή του κ. Χριστοδούλου στην μυροβόλο Σμύρνη, τον Απρίλιο του 2011 και τον Σεπτέμβριο του 2014, κατά τις οποίες και τις δύο φορές ένωσε «πληγωμένος» που έβλεπε την Ελληνική Σημαία να κυματίζει σε ένα... εγκαταλελειμμένο κτήριο στην αιματοβαμμένη Προκουαία της Σμύρνης, εκεί που άφησαν το αίμα τους χιλιάδες Έλληνες και το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών να είναι ανύπαρκτο, κουφό,

τυφλό, και εθνικά εγκληματικά αδιάφορο... που εδαφίζει χρόνια τώρα τα δίκια και τα αιτήματα των Ελλήνων του εξωτερικού, της λεγομένης Διασποράς...

Ως γνωστόν, το Γενικό Προξενείο της Σμύρνης ιδρύθηκε το 1877. Έως την Μικρασιατική Καταστροφή εστεγάζετο στην περιοχή του Μητροπολιτικού Ναού της Αγίας Φωτεινής στην ελληνική συνοικία. Κατεστράφη ολοσχερώς από την πυρκαϊά, η οποία έκαψε το μεγαλύτερο μέρος της ελληνικής και αρμενικής συνοικίας της πόλεως τον Σεπτέμβριο του 1922. Από το 1924, όταν επαναλειτούργησε η Προξενική Αρχή της Ελλάδος στην Σμύρνη, έως το 1955, το Γενικό Προξενείο εστεγάζετο σε διάφορα μισθωμένα ακίνητα, επί της ιστορικής προκουμαίας της πόλεως, στην περιοχή Πούντα, η οποία σήμερα καλείται Αλσαντζάκ.

«Το 1955 - μου λέει ο κ. Χριστοδούλου - παραδόθηκαν από τον νομάρχη Σμύρνης - ο οποίος διέκοψε την δικαστική διαδικασία για την αναγνώριση της ελληνικής κυριότητας του ακινήτου - τα κλειδιά του νεοκλασικού κτηρίου, που είχε κληροδοτήσει στο Ελληνικό Δημόσιο, το 1948, ο ομογενής Εμμανουήλ Καπετανάκης (ή Απέργης). Έτσι στις 24 Οκτωβρίου 1955 (στις 10 το πρωί) έγιναν με κάθε επισημότητα τα εγκαίνια του κτηρίου του Προξενείου». Σημειώστε, πως το κτήριο του Προξενείου απείχε λίγες δεκάδες μέτρα από το «Θέατρο της Σμύρνης», που κατεστράφη τον Σεπτέμβριο του 1922 και υπήρχαν ακόμα τα ερείπιά του...

«Η παραχώρηση του κτηρίου από τους Τούρκους ήταν μια πράξη κατευνασμού της διεθνούς κοινής γνώμης για την πυρπόληση του Ελληνικού Προξενείου της Σμύρνης, στα γεγονότα της 6ης Σεπτεμβρίου 1955, μου εξηγεί ο κ. Χριστοδούλου. Στον ίδιο στόχο απέβλεπε και η παράδοση 12.000 λιρών για την αποκατάσταση των ζημιών στις περιουσίες των Ελλήνων στρατιωτικών, που υπηρετούσαν στο στρατηγείο του NATO στην Σμύρνη».

Την ελληνική σημαία ανύψωσε στον ιστό της ο τότε υπουργός Συγκοινωνιών της τουρκικής κυβερνήσεως, Μουαμέρ Τσαούσογλου «...εις ένδειξιν αποδόσεως τιμής στην Ελληνική Σημαία για τα διαδραματισθέντα γεγονότα της 6ης Σεπτεμβρίου, όπου πυρπολήθηκε το Ελληνικό Προξενείο στην Σμύρνη...». Η τουρκική φρουρά επαίανιζε τον εθνικό μας Ύμνο ενώπιον των παρατεταγμένων αγημάτων των Ελλήνων και των Τούρκων στρατιωτών. («Να σε κάψω, Γιάνν μ', να σ' αλείψω μέλι»...)... Στην ιστορική προκουμαία της Σμύρνης παρήλασε άγημα, εκ 40 ατόμων, του Ελληνικού Στρατού, με την γαλανόλευκη για πρώτη φορά μετά το 1922, ενώ την Ελληνική Κυβέρνηση εκπροσώπησε... ο Έλλην πρέσβυς στην Άγκυρα, Ι. Καλλέργης.

Στον σύντομο λόγο του ο Τούρκος υπουργός «...μεταξύ άλλων εξέφρασε την βαθύτατη λύπη της τουρκικής κυβερνήσεως και του τουρκικού έθνους για τα βάρβαρα γεγονότα της Κωνσταντινουπόλεως και της Σμύρνης...» (βλ εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ», 24.10.1955).

Με την λήξη της τελετής ο νομάρχης της Σμύρνης, Χαντιμλί, παρέδωσε τα κλειδιά του νέου κτηρίου στον πρόξενό μας, Ζαφειρίου. «Τα εγκαίνια του κτηρίου ήταν το γεγονός της εποχής, μου λέει ο κ. Χριστοδούλου, διότι έγιναν πενήντα ημέρες μετά τα Σεπτεμβριανά του 1955 και τις γνωστές βιαιότητες με τις καταστροφές των περιουσιών των Ελλήνων, κυρίως στην Κωνσταντινούπολη αλλά και στην Σμύρνη».

Στο ιδιόκτητο διατηρητέο αυτό κτήριο (στην σημερινή οδό Atatürk Caddesi, στο νούμερο 264), χαρακτηριστικό δείγμα αρχιτεκτονικής σμυρνεϊκής ελληνικής κατοικίας, επί της ιστορικής προκουμαίας της Σμύρνης, εστεγάσθησαν το Γενικό Προξενείο και η Προξενική κατοικία έως τον Αύγουστο του 2003.

Νέα τραγικά έως τραγικοκωμικά γεγονότα για την Ελλάδα ακολούθησαν, χωρίς βαρβάρους και στρατιωτικές ή παραστρατιωτικές επιχειρήσεις, χωρίς τον ιωχμό των τουρκικών ορδών... που κακοφάνταστοι ελεεινοί ξαποσταλμένοι είδαν ως «συνωσιμό»... Αυτήν την φορά, ο εχθρός μας είμασταν εμείς οι ίδιοι, ή μάλλον οι κυβερνώντες μας... Εν συνεχεία, λοιπόν, και «λόγω διαγνώσεως στατικών προβλημάτων, λέει ο κ. Χριστοδούλου, το Γενικό Προξενείο μεταστεγάσθηκε σε... πολυκατοικία, κοντά στο διατηρητέο κτήριο, επί της ιστορικής προκουμαίας. Τον Δεκέμβριο του 2011 υπογράφηκε σύμβαση για την εκπόνηση μελέτης με σκοπό την αναπαλαίωση και αποκατάσταση του ιστορικού νεοκλασικού κτηρίου του Γενικού Προξενείου, στο οποίο επρόκειτο να επανεγκατασταθούν τα γραφεία μετά την ολοκλήρωση των σχετικών εργασιών, οι οποίες προβλέπονταν να διαρκέσουν δύο περίπου χρόνια. Συμπληρώνονται τρία χρόνια από την υπογραφή της σύμβασης αναπαλαίωσης και αποκατάστασης και ένδεκα χρόνια από την εγκατάλειψη του κτηρίου και “ουδέν νεώτερον” από την... Σμύρνη»...

Σημειώνεται πως στο Γενικό Προξενείο της Σμύρνης ανήκουν επίσης ο Ιερός Ναός της Αγίας Φωτεινής[2], ο οποίος έχει παραχωρηθεί από το... ολλανδικό κράτος για ενενήντα εννέα χρόνια και στον οποίο τελούνται τακτικά λειτουργίες, καθώς και το Ελληνικό Ορθόδοξο Νεκροταφείο, το οποίο έχει παραχωρηθεί από τον Δήμο Σμύρνης και στον χώρο του οποίου ευρίσκεται παρεκκλήσι-οστεοφυλάκιο. Η αρμοδιότητα του Γενικού Προξενείου της Σμύρνης εκτείνεται σήμερα στους εξής δώδεκα νομούς της δυτικής και νοτιοδυτικής Τουρκίας: Αφιόν (Ακρωϊνός-Νικόπολις), Αττάλεια, Αϊδίνιο (Τράλλεις), Μπουρντούρ (Πολυδώριο), Ντενιζλί

(Λαοδίκεια), Σπάρτη, Σμύρνη, Κιουτάχεια (Κοτύλαιον), Μαγνησία, Μούγλα (Μόβολλα), Ουσάκ (Τεμενοθύραι), και Μπαλικεσίρ.

Ένα κληροδότημα πωλείται μέσω... ΤΑΙΠΕΔ;

«Θέλουμε να πιστεύουμε - λέει ο κ. Χριστοδούλου - ότι είναι αναληθή τα δημοσιεύματα, που αναφέρονται στο ιστορικό κτήριο του Προξενείου της Σμύρνης, ότι δηλ. ευρίσκεται στην πρώτη γραμμή για άμεση πώληση από το ΤΑΙΠΕΔ, μαζί με άλλα κτήρια που ευρίσκονται στο Βερολίνο, στην Ιταλία, στο Βελιγράδι, στη Σλοβενία, στην Ουκρανία και στις Βρυξέλλες. Το Προξενείο της Σμύρνης πρέπει άμεσα να επισκευασθεί και να λειτουργήσει, για να κυματίζει αξιοπρεπώς η Ελληνική Σημαία στην μαρτυρική Προκουμαία της Σμύρνης. Γιατί είναι ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ και όχι απλώς ένα κτήριο προξενείου σε μια ξένη χώρα».

Η σύγχρονη Ελλάς δεν έχει κάνει κουρελόχαρτο μόνον την σημαία της (όπως την νομίζουν οι κ. Πάγκαλος και Βαρβιτσιώτης), αλλά και το Σύνταγμά της (αναφέρομαι στην νομοθεσία περί κληροδοτημάτων, που ορίζονται σαφώς και μόνον από την επιταγή του διαθέτη - και όχι από τις ορέξεις των ξεπουλητάδων βουλευτών, αλίμονο)... Αμφότερα είναι πολύ επικίνδυνα, ξενοκίνητα, και δεν προδιαγράφουν αίσιο μέλλον...

Την ώρα που γράφονταν αυτές οι αράδες, κάποιιοι, κάπως, προσπαθούσαν να... ξεμπλοκάρουν κάποια κονδύλια από το υπ. Εξωτερικών, για την επιδιόρθωση του ιστορικού κτηρίου, που προσβάλλει όλον τον ελληνισμό στην κατάσταση που ευρίσκεται, κονδύλια που πάντα κάπως, κάπου μπλοκάρονται, όταν πρόκειται για το καλό του ελληνισμού, από το συγκεκριμένο «σκοτεινό» υπουργείο, το πλέον «σκοτεινό» όλων... Περισσότερα προσεχώς...

Του συγγραφέα-δημοσιογράφου κ. Γιώργου Λεκάκη, <http://www.lekakis.com>

(*) Το άρθρο αυτό δημοσιεύθηκε στην στήλη του Γ. Λεκάκη «Χρονοτοπία», στην εφημ. «Χρόνος» Κομοτηνής, στις 11.2.15.

Πηγή: national-pride.org